

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leta 2 K. — Za tuje dežele tolko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljavate naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vratajo. — Uredništvo in upravljenje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v upravljenje je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

"Slovenski Narod" telefon št. 34. — "Národná Tiskárna" telefon št. 85.

Deželní zbor kranjski.

II. seja dne 26. aprila 1900.

Predseduje deželní glavar pl. Detela. Vlado zastopa deželní predsedník baron Heinrich. Došle predloge se odkažejo pristojnim odsekom, po predlogu posl. Murnika se sklene, odkazati vse peticije, ki se dojde, dež. odboru v rešitev.

O prošnji kmetijske družbe za zvišanje letnega prispevka in za podporo v svrhu osnovanja živinorejskih zadrug je poročal posl. Lenarčič. Poročalec je omenjal lepo napredovanje kmetijske družbe. Število udov rase od dne do dne, in to je najboljši dokaz, da ustreza ljudstvu. Posli družbe so se silno pomnožili. Samo prometa z raznimi potrebščinami je bilo 300 wagonov na leto. Vrhuta tega ima družba na Viču nekako vzrejo bikov in ti so prav dobro uspevali. Naravno je, da potrebuje družba za tako delovanje sredstev. Doslej je dobivala naša kmetijska družba le 2400 kron, torej nekoliko manj, nego dobivajo druge družbe od svojih zastopov. Res, da ima družba poleg državne podpore še drugih sredstev, a teh ne dobiva v družbenem namene, nego v izvršitev gotovih nalog. Popolnoma umestno je torej, da se podpora 2400 K zviša na 4000 K. Družba se je tudi odločila za osnivanje živinorejskih zadrug. Pridobitno zadružništvo je jedino sredstvo, vzdržati kmeta saj znaša zadolžitev kmetijskih posestev od polovice do treh četrtin vrednosti. S čim naj kmet pokriva obresti, davke, popravke in pri tem še živi ako nima prilike, pridelovati take pridelke, ki imajo višjo ceno na svetovnem trgu. Misiliti je, kako povzdigniti kvaliteto kmetijskih pridelkov, v prvi vrsti živine. Z živino se da dohodke povzdigniti. Mlekarne zadruge so postopale nekako moderno. Ponekod delajo z velikim uspehom, a koder so oddaljene od prometnih sredstev, se skrči njih dohodek, a nekaj se dobi vendar na korist kmetiji. Še veliko večji uspehi pa se bodo dosegli z živinorejskimi zadrugami. V drugih deželah se te zadruge močno razvijajo in imajo najlepše uspehe.

Zlasti v Švici. V tej mali deželi imajo 184 zadrug, ki izrejajo plemensko živino. Snovanje živinorejskih zadrug se pa mora pospeševati pred vsem v tem, da se poskrbe tiskovine. Poročalec je predlagal, naj se dovoli za napravo tiskovin kmetijski družbi 1000 K, in naj se zviša redna podpora na 4000 K.

Posl. Lengk je priporočal, da se napravijo jednotna okrožja, ker so razmere v raznih deželah jako različne, že vsled tega, ker se obdelovanju travnikov ne posvečuje skoraj nikakva pazljivost. Govornik je ostrom grajal, da se dež. odbor v tem oziru za nič ne briga. Stavljeni predlog je toplo pozdravil, a reklo, naj se tudi za bolje obdelovanje travnikov kaj storiti. Na to je posl. Po vše odgovoril, da dež. odbor storiti kar mu je mogoče.

Sprejeta sta bila odsekova predloga.

Po poročilu posl. Murnika se je prošnja višjega ubožnega ravnateljstva v Gradci za podporo odstopila s topilim priporočilom deželnemu odboru v rešitev.

Po poročilu posl. dr. Majaron se je prošnja Polone Brvarjeve v Novem mestu za zvišanje miloščine odklonila.

Posl. Šubic je poročal o preložitvi okrajne ceste Radeče Dvor na progi med Dvotom in Gomilom v radeškem cestnem okraju, in je zbornica odobrila dotočni zakonski načrt ter dovolila radeškemu cestnemu odboru v ta namen podpore 3000 K.

Isti poročalec je poročal o dovolitvi 5% naklade na najemčino od stanovališč v mestni občini Črnomelj. Poročalec je predlagal, naj se dovoli ta naklada za dobo 10 let. Ta predlog je bil sprejet.

Posl. dr. Majaron je poročal o uvedbi doneska od zapaščin za bolnične namene dežele Kranjske. Financijske razmere so take, da treba resno misliti na nove dohodke. Med drugimi naraščajo zlasti stroški za zdravstvene potrebe, vsled česar se je deželní odbor odločil predlagati, naj se v ta namen uvede naklada od zapaščin nad 2000 K. V drugih deželah se pobira takška naklada samo v nekaterih mestih. V

odseku so bile radi tega predloga velike razprave in se je nasvetu močno ugovarjalo. Govornik je vso zadevo vsestransko pojasnil in je predlagal, naj se zakonski načrt vrne deželnemu odboru z naročilom, da se dogovori z vsemi poklicanimi faktorji in potem predloži nov načrt.

Posl. baron Schwegel je pritrdiril temu nasvetu, povdarije, da imamo tacih davkov v državi že več kakor preveč. Treba je skrbeti za nove dohodke, a s tem še ni rečeno, da se mora to storiti potom novega davka. Sploh ni treba, da bi ravno Kranjska moralna pri novih davkih biti vedno prva in nakladati davke, katerih drugod nikjer nimajo. Tako se na pr. povsod tudi v najbogatejših deželah plačujejo manjše naklade na zapaščine za šolske namene, kakor na Kranjskem. Na Dunaju imajo pač neko tako naklado, kakor jo nasvetuje deželní odbor, a tista je dosti miljeja in tudi ne nese mnogo. Posledica sprejetja bi bila, da bi se našla pota in sredstva, odtegniti zapaščine obdavčenju. Govornik je reklo, da bi bilo boljše počakati s tako naklado, dokler se kje drugod ne poskusiti s tako uvedbo in se ne vidi, kako se tam obnese in zastopal stališče, da bi se tak davek smel pobirati samo v prid gotovim bolnicam, ne pa v prid cele dežele. Dežela ima drugo sredstvo, da nadomesti teh 20 000 K, na katere računa, s tem, da štedi, da ne meče denarja za subvencioniranje železniških postajališč. To se je zgodilo glede postajališč na Preserju. Jednak slučaj se je zgodil z bolnicami v Kandiji. Na tak način se potrosi več ko 20.000 K. Če bi se štedilo, bi se še kaj več prihranilo.

Posl. dr. Schaffer je kot poročalec deželnega odbora odgovarjal na posamezne ugovore in opravičeval deželní odbor, da je zadevni predlog stavil. že 1788. se je uveljala prva naklada na zapaščine. L. 1874. se je hotelo obstoječo naklado za šolske namene zvišati, čemur se je vlada protivila. Takrat so bili v zbornici možje (Posl. baron Schwegel: Ki so z navdušenjem edavke plačevali!), ki so bili odločno za

znatno naklado na zapaščine, a izvršil se ni ta namen, ker se je vlada protivila. Zbornica je vedno stala na stališču, da se naj zapaščine obdavčijo. Res, da imajo drugod samo za posamezne kraje tako naklado, a pri nas imamo samo jedno samo veliko deželno bolnico. Torej je naravno, da se hoče zanjo skrbeti. Deželní zbor je je naročil deželnemu odboru, naj poišče novih dohodkov. S tem sklepom vendar ni hotel reči, naj jih dobi s štedenjem! Sploh je čudno, da se sploh negativno kritikuje, da pa nihče ne stavi boljšega konkretnega predloga. Če bi se naklada upeljala, bi bila prav malo občutna, a dežela bi iz nje zbrala nov zaklad — to je bil namen deželnega odbora — iz katerega bi lahko sčasoma skrbela za mnoge zdravstvene potrebe. Govori se vedno o štedenju, a denar se često brez premisleka izdaja, in govori se tudi, uaj se dobe novi dohodki, a kadar se taki nasvetujejo, je vse proti njim. Položaj je tak, da bomo čez nekaj let morali naložiti še dosti hujši davek nego bi bila nasvetovana naklada na zapaščine.

Posl. vitez Langer je dejal, da ima Ljubljana največ koristi od deželne bolnice; a dala je zanj samo 36.000 gld. Ljubljana ima 40.000 prebivalcev, a nobene mestne bolnice, in vsled tega plačuje dežela za mesto. Prav bi bilo, da se od Ljubljane zahaja prispevek za stroške deželne bolnice. Ko je šlo za šolsko doklado, se je reklo: Dajte, za uboge otročice gre! Zdaj se zopet pravi: Za vbole bolnike gre — in vpeljati se hoče deželni davek od zapaščin!

Poročalec dr. Majaron je pojasnil, da je dedičinski davek zadobil v zadnjih letih veliko več simpatij v znanosti, kakor jih je imel nekoč, in odgovarjal na razne pripomnje tekom debate ter zagovarjal stališče, da, če se pritegnejo zapaščine, naj se pritegnejo iz cele dežele. Napram posl. vitezu Langerju je pripomnil, da dotočni prispevek Ljubljane lahko dobi, naj se le sprejme predloženi načrt, ker bi najmanj polovico plačala Ljubljana. Tudi zdaj prispeva Ljubljana dosti, ker plačuje polovico

kakšen upliv je imela italijanska renesansa na Slovane, zlasti na Hrvate.

Kot osma knjiga svetovne zgodovine je izšel I. del zgodovine novega veka (1453—1789.), spisal Franjo Valla. Ta del obsega (na 333 straneh) dobo razkritja Amerike in reformacije.

Bare Poparić je zanimivo opisal pomorsko silo Hrvatov za dobe narodnih vladarjev, t. j. od I. 642. do konca 11. stoletja. Delce obsega 140 str.

Sedma knjiga slovanske knjižnice pa obsega kmetske pripovedi maloruske pisateljice Marije Evgenije Markovičke, ki je pisala pod imenom Marko Vovčok. Dr. A. Harambašić je napisal životopis pisateljice, ocenil njena dela ter prevel 18 njenih najboljših poveščic. „Hrv. Matica“, ki je izdala dela Puškin, Turgenjeva, Ševčenka, Potapenka, Baranceviča, Čehova, Ščepkinove-Kupernikove, Hippusa i. dr., je s to knjigo prav umestno pomnožila rusko slovstvo v hrvatskih prevodih.

Takisto umestno je izdala „Hrvatska Matica“ ob stoltnici Puškinovega rojstva velik izbor njegovih prevedenih poezij, njegovo klasično povest „Kapitanova hči“ in njegovo tragedijo „Boris Godunov“. Temeljiti vvod k tej 392 str. obsegajoči knjigi je napisal izvrstni poznavalec ruske literature dr. prof. Šrepel.

LISTEK.

Knjige „Hrvatske Matice“.

Najimenitnejše in najplodovitejše jugoslovansko književno društvo je nedvomno „Hrvatska Matica“ v Zagrebu. Vajeni smo, da izdaja to društvo za pičilih šest krov veliko število leposlovnih in popularno znanstvenih knjig, letos pa je nadkrilila „Hrvatska Matica“ sama sebe. Izdala je namreč nič manj kakor 13 obsežnih zvezkov, med temi 10 rednih za omenjeni letni prinos, potem dvoje knjig, bavečih se s staroklasičnim slovstvom in končno še IV. zvezek hrvatskih narodnih pesmi. Vse tri zvezke dobe člani za ničevno ceno. Skupaj prejmo torej letos 272%, tiskanih pol, to je 100 pol več kakor v minih letih.

To je pač najsijajnejši dokaz, da stoji „Hrvatska Matica“ na toliki produktivni višini, da zremo lahko nanjo s ponosom vsi Jugoslovani; — narodna dolžnost vsega izobraženega Slovenca in Hrvata pa je, da stopi med člane tega dičnega književnega društva.

Koliko bogastva in koliko raznovrstnosti je v teh letošnjih knjigah bodisi v leposlovnem, bodisi znanstvenem oziru! To je cela biblioteka, katero je razposlala

„Hrvatska Matica“ v vse sloje hrvatske inteligence.

Odbor skrbi vedno, da so knjige čim najraznovrstnejše vsebine, da so zastopane vse stroke znanosti in vse vrste leposlovja. „Hrvatska Matica“ je izdala doslej že nešteto knjig zgodovinske, zemljepisne, meteorološke, zvezdoslovne, medicinske, literarnohistorične, modroslavne, prirodoslovne, jezikoslovne, obrtnotrgovinske, socialne in druge vsebine. Objavila je študije in eseje, povedi, drame in pesni najrazličnejših tujih in slovanskih pisateljev. Tu so zastopani tudi Homer, Demosten, Sofoklej, Platon, Ksenofon, Salustij, Ciceron, Herodot, Virgilij, Cezar, Tacit, Plutarh, in drugi. „Hrvatska Matica“ pa je tudi, in sicer v prvi vrsti, središče izvirne hrvatske književnosti. Najodličnejši hrvatski pisatelji in pesniki izdajajo prav potom „Matici“ svoje romane, povedi in pesmi. Tu se zbirajo in so se zbirali vedno najstarejši in najmlajši hrvatski literati. Tomić, Kumčić, Novak, Harambašić, Sundetić, Tresić Pavičić, Sandor-Gjalski, Osman-Aziz, Arnold, Kranjčević, Leskovar, Badalić in mnogi drugi so objavili v knjigah „Hrvatske Matice“ svoja najboljša dela. Zato pa ustrezna „Matica“ tudi vsem različnim zahtevam, zadovoljuje vse literarne struje ter združuje v sebi malone celokupno hrvatsko slovstvo. Odbor

„Matica Hrvatske“ ne pozna nikakoršne tesnosrčnosti, nobenega klikovstva in literarnega strankarstva, nego stoji na stališču popolne umetniške svobode. Prav zategadelj pa z veseljem sodelujejo vsi hrvatski literati na neprestanem napredovanju tega veleodličnega društva.

Pridržuj si obširnejšo oceno vsaj nekaterih letošnjih knjig za prvo priliko, omenjam danes le splošno, da je tudi za I. 1899. izdano število knjig po svoji vsebini jako raznovrstno, po svoji vrednosti pa nedvomno na vrhuncu dosedanjih edicij.

Kot XXIV. knjiga „poučne knjižnice“ so izšle letos dr. St. Gjurašina prirodopisne in kulturne črtice „Ptice“, I. del s 107 slikami. Na 313 straneh opisuje avtor ptice Hrvatske in drugih dežel v zanimajočem in živem, lahkem slogu.

Profesor dr. Milivoj Šrepel je podal v VI. zvezku „slik iz svetovne književnosti“ opis italijanskega preporoda (renaissance) v XV. in XVI. stoletju. Avtor izvrstne knjige „Ruski pripovedi“ (izšla v „Hrvatski Matici“ I. 1894.) je naslikal na 283 straneh duhovito in v sijajni diktiji vpliv Danteja, Petrarke, Ariosta, Savonarole, Boccaccia, Cosima in Lorenza de Medici, Eneje Silvije, Michelangelo in Rafaela. Dr. Šrepel kaže pa tudi,

vseh deželnih doklad. Resnica je, da se pre malo štedi, a če se bo tako naprej delalo, bo vendar dobro, da se vprašanje o dedičinskem davku dobro preteha.

Zbornica je sprejela odsekov predlog, po katerem se načrt vrne dež. odboru.

(Konec prih.)

V Ljubljani, 26 aprila.

Körberjev jezikovni načrt

ni ljub niti Čehom niti Nemcem in prav kakor žogo ga mečejo drug drugemu. Mla dočeski poslanci so že izjavili, da začno proti Körberjevemu načrtu najostrejšo ob strukcijo, ker ga smatrajo za nečuvano žaljenje svojega naroda, nemški listi, na čelu jih Wolfovo glasilo „Ostdeutsche Rundschau“, pa ga smatrajo za izzivanje Nemcev in za združitev Baden Gauschevih naredeb. Wolf misli, da Mla dočeski samo zategadelj protestirajo, da bi jim vlada v svojem jezikovnem načrtu primaknila še kaj. Zato pozivlja Wolf svoje somišlenike in vse nemško časopisje na najhujši odpor proti Körberju ter na neizprosen boj v parlamentu. Körberjev jezikovni načrt nima torej nikakega zagovornika, in pokopan je prav za prav že danes. Pokopana pa je tudi češkonemška sprava, kar se je vnovič pokazalo te dni v češkem deželnem zboru pri debati o Pacakovem jezikovnem načrtu.

Grozovitosti v Kongu.

V belgijski zbornici se je predvčerajšnjim začela debata o interpelaciji poslanca Loranda, ki je razkril strašne grozovitosti desetorice agentov belgijskih trgovinskih družeb, bivšega poveljnika ondotne posadke Lothaireja in nekaterih častnikov v Mongalli (Kongu). Zamorce strahovito trpičijo ter postopajo z njimi kakor z živino. Lo thaire se je pripeljal osebno v Antverpen, da se zagovarja. Belgijska vlada je kako slabotno odvračala očitanja, da premalo pazi na svoje uradništvo v Kongu ter ni mogla podati nikakega opravičenja naštetih zločinov evropskih kulturonoscev. Gotovo bodo Belgiji sedaj še bujši nasprotники kongoškemu podjetju kralja Leopolda. Sedaj pa javljajo najnovejše vesti, da so se zatirani zamorci v Mongalli dvignili ter se maščevali s tem, da so več evropskih žen, otrok, pa tudi moških trpičili in umorili. Trgovinskega zastopnika Van Lyckena so mučili do smrti. Tako povračujejo zamorci Bundjanci surovost Belgijev z jednako surovostjo.

Knez Hohenlohe v Parizu.

Nemški državni kancelar knez Hohenlohe je v Parizu. Šel si je baje ogledat razstavo in, kakor vsako leto, je posetil tudi svojega zdravnika. Tako poročajo iz Berolina. V Parizu pa sodijo, da ima Hohenlohev prihod v francosko stolico večjo važnost in političen namen. Trdijo, da je prišel Hohenlohe pripravljal sprejem cesarja Viljema II., ki namerava priti sredi maja v Pariz na razstavo. Cesar namerava priti popolnoma incognito pod imenom grofa Eleva. Te vesti še noben berolinski

Izvirne leposlovne knjige so izšle letos štiri, in sicer:

Arnold: Izbrane pjesme. (Zabavna knjižnica svez 220—223.) 240 str.; Novak: Poslednji Stipančiči. Povijest jedne patricijske obitelji. (Zabavna knjižn. sv. 224—226.) 254 str.;

Sandor Gjalski. Diljem doma. Zapisci i priče. (Zabav. knjiž. sv. 227—229.) VIII. i 259 str.; — in

Tomić J. E.: Melita. Pripoviest iz novijega doba. (Zabav. knjižn. sv. 230—233.) 358 str. O teh spregovorimo več kmalu v listku.

Kot založne knjige pa so končno izšle še te knjige:

Ksenofon: Izbrani spisi. Dio drugi. (Anabaza. Spomeni Sokratovi i knjiga o gospodarstvu.) Preveli i bilješkama popratali Stjep. Senc i Mart. Kuzmić.)Pievoda grčkih i rimskih klasika sv. XVII.) IV. i 414 str. (cena za članove „Matic“ 2 krune);

Srepel: Klasična filologija. (Knjižnice za klasičnu starinu knj. IV.) XVI. i 192 str. (cena za članove „Matic“ 1 kr. 20 fil.); — in

Hrvatske narodne pjesme. Dio prvi: Junake pjesme (Muhamedovske). Knjiga četvrta. Uredio dr. Luka Marjanović. VIII. i 736 str. (cena za članove „Matic“ 3 krune).

To je torej bogati letosnji sad „Hrv. Matic“. Naj bi se je oklenilo čim največ slovenskih členov!

list ni prerekel, zato se splošno veruje. Hohenlohe ostane v Parizu do 3. maja, potem se vrne v Berlin, ker mora biti prisoten pri sprejemu našega cesarja.

Vojna v Južni Afriki.

Od vseh strani hité angleške čete na pomoč obleganemu mestu Wepener, in tajiti ni, da so mu prišli že prav blizu. Kakor poroča Roberts, je dospel general Chermiside 27. t. m. v Dewetsdorp, ki je kluč do Wepenerja. Dewetsdorp leži okoli 15 milij severozahodno od Wepenerja. A tudi od juga prodiro Angleži. General Brabant je dospel že do Bushmanskopa, t. j. okoli osem milij pred Wepenerjem. Vendar pa Buri vstrajajo v svojih pozicijah ter tudi obleganja mesta Wepener nočejo opustiti. Roberts je postal do malega vse svoje čete, da preženo Bure z leve strani, a Buri so se pokazali sedaj tudi na njegovi desni strani ter obkolili lorda Methuena v Boshofu. Sin ujetega generala Cronjea ima zahodno od Boshofa 2000 mož, par tisoč Burov pa stoji tudi pri Spitzkopu, 12 kilometrov od Boshofa. Na velikonočni ponedeljek je dospelo v Beiro pet parnikov s 1100 jezdeci, 1200 mulami, vozovi, materialom za stavbo železnice in z velikim številom delavcev iz Avstralije. V maju pripelje 22 parnikov govejo živino, živila in še nekaj tisoč mož. Vse te bode peljal general Carrington preko Mozambika od severa proti jugu do Buluwaya v Rhodesiji in dalje proti Mafekingu. Neki Bur pa je sporočil v „Allgemeen Handelsblad“, da je podjetje Carringtona blazno in malone neizvršljivo. Železnica do Salisburyja je na mnogih krajin nerabna in sploh taka, da dospo potniki do končne postaje napol mrtvi. Potem pa se začne strašna pot skozi pragozde in v podnebju, ki je za Evropeca morilno. Neznašna vročina podnevi, hud mraz ponoči, milijarde moskitov, iz močvirja vstajajoči, mrzlico provzročajoči plini in popoln nedostatek vode, — vse to onemogočuje redno marširanje. Celo domaćine pobira v teh krajin mrzlica kar trumoma, tuji pa bodo onemogli še mnogo prej. Če dospe Carrington do 24. maja v Buluwayo, je lahko vesel. Tam pa se bodo morali njegovi vojaki, kolikor jih ostane živih, zdraviti vsaj mesec dni.

Dopisi.

Iz Vevč, 25. aprila. Namenili smo se podati nekaj vrstic iz delavskega kroga papirne tovarne na Vevčah s prošnjo, priobčiti jih v vašem cenjenem listu. Po dolgem molčanju menimo, da je čas, da pride malo med ljudi, kar se tiče ravnanja naših gospodov predstavljenih z delavci. Zlasti v poslednjem času so nastali zares pasjni dnevi za nas. Ravnajo z nami kakor z robi. Posebno delavci, kateri služijo 20 ali celo 30 let, so pravi trn v peti tem gospodom. Ti revezli, ki so se postarali v delu in izgubili svoje moči v tovarni, so potirani iz kota v kot in oblagani z delom, katerega niso kos. Gotovo je namen gospodov, da bi ti starci sami pustili delo, potem bi jim ne bilo treba dati kak doslužek. Zgodi se včasih, da se nekateri delavci osrčijo in protestujejo zoper to ravnanje, pa gospoda mu zavrne „sie sind faul zu arbeiten, wenn es ihnen nicht gefällt, so können sie gehen, vor der Fabrik warten viele junge Kräfte, die gerne um 60 kr. arbeiten.“ Zares laskavi odgovori! Ti gospodje menda ne vedo, da živijo od delavskih žuljev. Glavno nalogu zbral si je, misljam, gospod Mayer, šef tovarne, pruski državljan. Menda je pozabil, da je prišel za kruhom na Kranjsko, ker tako zatira takojšnji rod. Bilo bi že tako potrebno, da kdo tudi pogleda v kazenski register v tovarni, ako ga sploh peljejo. Zdi se nam, da denarne kazni se samo nakladajo tja v en dan, pa velikokrat ne po določbah obrtnega zakona. Prišel je poprej večkrat kaki gospod inspektor in pri tej priliki tudi izpraveval delavce po njih stanju, ali kako se upa revezl povedati resnico, ker se mora batiti, da ga spode iz službe. Čas bi bil, da se proti tem gospodom navede malo § 133. lit. d) obrtnega patentu od 20. dec. 1859. državni zakon št. 227. Upamo, da bo ta tobak našim gospodom vendar malo pod nos šel, čeravno ne umejo slovenščine, ali, kakor oni pravijo „gemeine Sprache“. Jim ga bodo že njihovi vohuni raztolmačili.

Iz Kamnika, 24. aprila. (Kamniški salonski orkester.) Nedeljski koncert našega vrlega orkestra, česar čisti prehitek

je bil namenjen v korist našega „planinskega društva“, se je povsem prav lepo obnesel. Sosebno mnogo tujcev — kot še nikoli — je to pot počastilo našo godbeno muzo. Sosebno mesto Kranj se je res bogato odzvalo našemu vabilu; osrednji odbor slovenskega planinskega društva je bil zastopan po g. M. Verovšku. Ljubljana in vsa tukajšnja okolica seveda tudi to pot ni zanemarila našega orkestra. Odbor domača podružnice se je pa vkljub velikega „medvedovega lava“ vdeležil polnoštevilno. Pogrešali pa smo to pot veliko našega domačega občinstva — zakaj, ne vemo?!

Okusno sestavljenemu vabilu je na čelu rezko stopala nova — času primerna — toga koračnica „Buri pridejo“, komponiral člen orkestra g. Josip Škorpič. Ta koračnica s svojim markantno orisanim taktom ostro označuje hrabre Bure. „Buri pridejo“ je skladatelj prijateljsko poklonil členu g. Jos. Nik. Sadnikarju. Burni klici na poklonitelja in poklonjenca so zahivali, da se je res lepa koračnica moral ponoviti. Obema gospodoma pa častitamo!

— Efektna ouverture k krasni Rossinijevi „Semiramis“ je vkljub velicih zahtev, katere stavi ta ouverture, krasno uspela. — Zajčev „Večer na Savi“ in valček „Sanje“ sta s svojo fineso žela veliko zadowljstva in hvale. „Mladi vojaki“ se je po vsaki točki burno klicalo tako, da je dirigent moral vstreči — in komaj ko je zadonel prvi akord, je občinstvo tako navdušeno ploskalo — da „Mladi vojakov“ skoraj slišali nismo. Po lepem melodičnem Hackhovem „Jutranjem pozdravu“ se je res umetniško sviral veliki Komzákov potpouri „Pikantni listi“, posebno flavta je v tej točki obujala s svojimi prijetno rahlimi in vabljivimi akordi veliko pozornosti. Krasni prehodi krasijo ta potpouri in ga vsled tega, dvigajo visoko nad druga slična dela. — Parmova četvorka „Triglav“ je nam že pač znana, toda tako lepo, kakor je to ljubko domačo četvorko sviral naš orkester — je še nismo slišali. Čuje se, da se prihodnji koncert našega orkestra napravi v blago korist „Dijaške kuhinje v Kranju“. Upamo pa, da si ohrani kamniški salonski orkester še nadalje dosedanje simpatije, katere ga tako bogato podpirajo k izvršitvi njegovih blagih namenov!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26 aprila.

— Kranjski deželni zbor je v današnji seji razen tistih točk, o katerih že danes poročamo, odobril tudi novi zakon o pokojninskih užitkih osebja ljudskega šolstva, o katerem je poročal posl. Višnikar in proračun učiteljskega pokojninskega zaklada. Vrh tega je dež. zbor rešil tudi daljšo vrsto peticij. Prihodnja seja bo v soboto.

— Deželni kulturni svet. V današnji seji dež. zobra je bil predložen vladni načrt zakona, s katerim se hoče klerikalcem na ljubav ubiti naša cvetoča kmetijska družba in na njeno mesto postaviti neke okrajne zadruge in deželni kulturni svet. O tem vladnem načrtu, ki je mej poslanci napredne narodne stranke obudil skrajno ogorčenje, bomo še obširnejše govorili. Za danes le omenjamo, da vlada svojemu načrtu ni dodala niti besedice utemeljevanja. To je tako značilno. Ali je vlada v zadregi za utemeljevanje, ali ima slabo vest, ker se je lotila takega neodpustnega naskoka na kmetijsko družbo.

— Podpore gasilnim društvom. Deželni odbor kranjski razdelil je ta mesec iz stražno gasilnega zaklada nastopnim gasilnim društvom podpore, in sicer so prejeli: Zvezni odbor 1200 K; Ljubljana 600 kron; Kamnik, Komenda, Novo mesto, Postojna, Ribnica, Gorenji Logatec, Moste, Bohinjska Bela, Vinica, Škofljica, Sodražica, Voglje, Novavas, Št. Jurij pri Kranju, Cerknje, Selce pri Šempetu in Štepanjavas po 300 kron; Šiška 240 kron; Borovnica, Brdo, Cirknica, Črnivrh, Doljsko, Gorje, Ig, Trnovo, Kranj, Kropa, Mengš, Mokronog, Polhovgradec, Poljane, Radeče, Radovljica, Senožeče, Škofja Loka, Šmarje, Toplice, Trebnje, Tržič, Šent Vid pri Ljubljani, Žiri, Žužemberk, Preddvor, Koroškabela, Starigrad pri Ložu, Selce, Črnomelj, Železniki, Dobrova, Brezovica, Rateče, Mozelj, Mošnje, Onek, Metlika, Rovte, Dolgava, Semič, Razdrto in Kočevje po 200 kron; Begunje, Bela Peč, Bizavik, Bled, Krka, Leškovec, Krško, Šmartno pri Litiji, Vič, Vipava, Višnjanjgora, Vrhnika, Zagorje in

Breznica po 160 kron; Dob, Dol, Dovje, Horjul in Št. Vid pri Vipavi po 140 kron; Dolnjavaš pri Ribnici, Kranjska gora, Starilog in Kočevska reka po 120 K; Litija, Mojstrana, Planina, Staracerkev, Verd, Kamnagorica, Svetlipotok, Reinhalt in Koprivnik po 100 kron. Poleg še občina Leše 160 K in občini Sv. Jošt in Račna po 100 K, toraj skupno 20.420 K. Dobila so podporo vsa društva, ki so vložila svoje prošnje.

— Marijina bratovščina. Piše se nam iz kroga členov Marijine bratovščine: V počilu o zadnjem občnem zboru, ki ga je obelodanil „Slov. Narod“, je rečeno, da je nastal razpor zaradi tako majnih diferenc, da ne presegajo dosti vrednosti ene viržinke. Razpor ni nastal radi visokosti diferenc, nego zaradi slabega gospodarstva g. Karola Lahajnarja. Na občnem zboru dne 18. februarja t. l. je g. Stefan Klun navedel samo jeden slučaj, če je še kaj drugih, bo pokazala revizija knjig. Na tistem občnem zboru je g. Klun očital bivšemu predsedniku in blagajniku, da je zidarskemu računu pripisal jednega delavca, kateremu je v resnici manj plačal, nego je vpisal v knjige. Govoril je tako, da je na časti žalil g. Lahajnarja. Ta je tudi vložil tožbo proti g. Klunu, slednji pa je nastopil dokaz resnice. Dne 28. marca t. l. bi se bila morala vršiti obravnavi. Sodišče je bilo zahtevalo, da se mu predlože knjige in računi za leto 1899, g. Klun pa je hotel povrh še s pričami dokazati, da je pobožni g. Lahajnar račune bratovščine sebi v korist spreminal. Toda kaj se je zgodilo? Gosp. Lahajnar je dan pred obravnavo svojo tožbo brez pogojno umaknil. Naravno je vsled tega, da je zavladala mej členi velika nezaupnost, ne proti vsem odbornikom, saj je več gospodov v odboru, ki so vzvišeni nad vsak dvom, ali členi hočejo dognati, če so vse računi v redu, in če je sploh gospodarstvo dobro in varno. To je vzrok razporu. Če odborniku Grilcu ne bo treba plačati tistih goldinarjev, ki jih je ponujal za vsak neizkazani ali poneverjeni krajcar, bo zanj prav dobro, in mu bodo to vsi členi privoščili.

— Uradovanje slovenskih občin na Spodnjem Štajerskem. „Domovina“ piše: Že tolikrat se je zahtevalo od slovenskih občin slovensko uradovanje, da je že res sramotno, če se vzliz tem zahtevam še vedno nahaja cela kopica občin s slovenskimi odbori, katerim se zdi potrebljeno občevati z raznimi višjimi oblastmi, kakor z okrajnimi glavarstvi, z deželnim odborom itd. v nemškem jeziku. Rad bi samo vedel, iz kakšnih vzrokov dajejo na ta način slovenskim občinam nemški značaj? Ali so potem še potrebni boji pri volitvah v občinski odbor, ako postane tudi potem, ko je občina v slovenskih rokah, vse pri starem? Nemški uradoval bi vendar lagje nemški župan? Smatra se najbrž to, v kakšnem jeziku, da se uraduje, za malenkost. Toda temu ni tako! Le slovensko uradovanje da občini še pravo lice. Naj se mi imenuje le edna občina, v kateri imajo Nemci večino, ki bi uradovala slovensko! Nemci bi smatrali naravnost za budalost, ako bi se od njih kaj tacega zahtevalo. A mi? Kje si odločnost, kje narodni ponos? Povsod doni sedaj geslo: „Proč od Gradca!“ Ali ni potem smešno, ako slovenske občine v odmevu tega klica dopisujejo graškim uradom, če hočemo vzeti te skupno za vse druge, v nemščini. S tem vendar silijo „v Gradec“, a ne „od Gradca“! Slovenske občine, pokažite, da ste solidarne s svojimi poslanci tudi s tem, da občujete z vsemi uradi, posebno pa z Gradcem le v slovenskem jeziku. Takozvana „slovenska“ deputacija obstoječa iz par oboškurnih nemšurjev, ki je zadnji četrtek romala moledovat k graškim Wolfocem, je tam prosila, naj jih vendar osrečijo s poukom blažene nemščine, da tudi oni postanejo pri vojakih — „frajtarji“! (Kako visoko se je pospela njih castilakomnost!) Ta izjava občolovanja vrednih renegatov proglaša se sedaj kot srečna želja celega slovenskega naroda. Ali se ne bode ravno tako iz nemškega uradovanja slovenskih občin sklepalo, da goje tudi one isto željo, kakor omenjeni odpadniki. Torej občine, ki še uradujete nemško, pokažite, da temu ni tako, vložite protest proti laži-slovenski deputaciji s tem, da uradujete zanaprej le v mili slovenščini. To zahtevamo v prvi vrsti od Ponikve. Vzemite vendar Ponikve član za vzgled novi občinski odbor sosednjega Št. Jurja ob južni železnici, ki se v

</div

tem oziru lepo razlikuje od prejšnjega. Na dan Škojavas in še druge slovenske občine, katerih sedaj še nočemo z imenom navajati; pač pa se to zgodi brez pardona, ako se v kratkem ne poboljšajo. Še več bi seveda imeli pometati pri občinah krog Ptuj in Maribora. Tudi to se zgodi, ako se ne ugodi temu pravičnemu klicu. Bolj čudno je še seveda, če popolnoma slovenski okrajni odbori pospešujejo nemško uradovanje. Neumljiv nam je tu pred vsem okrajni odbor Brežice. Zaključujemo torej s pričakovanjem, da vsi odbori takoj zamenjajo svoje nemško uradovanje s slovenskim in tudi tako pokažejo, da odobrujejo edino pravo postopanje svojih poslanec.

— Romanje v Rim. Poroča se nam: Da so romale v Rim le lahko verne, od kapelančkov zapeljane ženice — koje so si s težkim trudem po možu prislužen denar spravile v žep — to kaže naslednji slučaj: V Ložu živi mož, koji opravlja ob skromni plači službo občinskega tajnika v bližnjem Starem trgu. Mož ni napačen, očitati se mu ne more ničesar, kakor to, da baje preveč sluša svojo boljšo polovico. Poseduje v Ložu precej lepo, a zadolženo premoženje in posledica tega je, da se mu je to premoženje že cenilo in se bode v kratkem času bajé tudi že sodnoizvršilnim potom prodalo — seveda ako ne bode prej ogromnega vknjiženega dolga poravnali, kar pa ni verojetno. Vsak najprimitivnejši kmet skuša z malo svoto zvršitelja pomiriti in zvršitev vstaviti. A tu je vse kaj drugačja. Kar Peter reče, to velja. Dasi je tudi zvršenčeva bolja polovica pri tem pričakovanju — ne briga je, da pride ob svoj dom — le da romal v Rim. In šla je! Tedaj za Rim ima, za hišo ne! To je pač preslepljenost.

— Nemški romarji na potu v Jeruzalem. Iz Trsta se nam piše: Včeraj prišlo je s posebnim vlakom kacih 500 nemških romarjev in romaric iz Linca v Trst. Spremljajo jih nad 20 duhovnikov. S kolodvora so šli naravnost v cerkev k sv. Antonu staremu, kjer so jim tržaški tatovi prav pridno žepe praznili. Romarji imajo svojo godbo seboj, da jim je čas krajši. Seveda svira ta godba same pobožne komade, tako da se nam je zdelo, kakor da prisostvujemo kakemu pogrebu, ko so ti romarji z godbo na čelu korakali mimo nas. Ladja „Poseidon“ je romarje odpeljala v Jafu. Bog vé, kako bo kaj Vašemu škofu pri srcu, ko izve, da je linški škof vendar-le spravil romarje v Jeruzalem skupaj, mej tem ko se ljubljanskemu škofu to ni posrečilo.

— Iz Novega mesta se nam piše: Lesni trgovci g. K. je napravil dobro kupčijo. Naš kapitelj je rabil denar in prodal mu je smreke. Ravno nad kolodvorom in ob najlepšem sprehodu našega mesta je lepa kapiteljska smrekova hosta. Smreke so v najlepši rasti. Še dobrih 20 let bi lahko rastle in tedaj vrgle lep denar. 80, reci osemdeset teh smrek je naš milostljivi prošt gosp. Z. prodal, in jih zdaj, ko je drevje v mozgu, sekajo. Navadno se les seka po zimi. Morala je biti huda stiska v kapiteljnu, ali kak star Novomeščan, ki je še živel, ko je prostoval prošt Arko ali bil kanonik Jelovšek, bi rek, da so moli prišli v kapiteljsko kašto. Kako je škoda teh dreves! Če bi se vedelo, da v proštiji tako nujno rabijo denar, bi naša občina in naš obležalni odbor prihitela na pomoč, da bi ta lepa drevesa obvarovala sekire. Krasno lego ima Novo mesto. Novomeščani skušamo, kar se da, da spravimo mesto na noge, da privabimo več ljudi, da dobimo penzioniste, toda malo imamo še blizu mesta host, sence. Kaj hočete, kapitelj je lastnik najlepšega holma in drevja na njem!

— Šulfrajsko šolo v Štoréh si prizadevajo ondotni nemškutarji s pomočjo deželne politične in šolske oblasti vriniti slovenski občini teharski. Šola bi ostala to, kar je sedaj, dobila pa bi naj pravico javnosti in Teharčani naj bi jo zdrževali sebi v sramoto in škodo. Vsi pošteni Teharčani so seveda odločno proti temu narodnemu maledžu, za — glasovali so le oni siromaki, ki so bili v to — prisiljeni.

— Iz Dola se nam piše: Zadnjic ste poročali, da se v Dolu prodajajo razglednice s podobo vevške papirnice in samonemškim napisom. Temu ni tako. Tiste razglednice se prodajajo samo v Vevčah. Pri nas znamo bolje skrbeti za narodno čast, četudi nismo krščanski socialisti. Naročili smo razglednice, toda te bodo imele samoslovenski napis.

— Dijake demonstracije. Iz Trsta se nam poroča: Včeraj popoludne so se na tukajšnji trgovski in nautički akademiji primerile velike demonstracije proti profesorjem Gelcichu in Cubretovichu. Dijaki so v šoli in na cesti živili in razgrajali, da je bilo kaj. Povod temu je delo dejstvo, da je bil neki dijak naznanjen državnemu pravdništvu radi žaljenja Veličanstva. Državno pravdništvo je dijaka tudi obtožilo, toda sodišče ga je oprostilo. To oproščenje je laško časopisje spremno izkoristilo proti nekaterim profesorjem, a posledica tega so bile včerajšnje, kako hrupne demonstracije.

— II. mestni otroški vrtec se otvoril v Cerkvenih ulicah št. 21 na desni 1. maja s primerno slovesnostjo.

— Godba ljubljanskega gasilnega društva steje že 24 mož in kapelnika. Vaje so vsak teden parkrat v „Mestnem domu“.

— Novi razglednici, Triglavsko skupino od Save pod Globokim (izdelal Wagner) in Triglavski vrh s severne strani (izdelal Holub) je izdala knjigotrgnica Ig. pl. Kleinmayr in F. Bamberg v Ljubljani. Obe razglednici sta izvedeni v umetniškem stilu v barvitisku in imata samoslovensko besedilo. Reči smemo, da spadata obe dovršeno izdelani razglednici mej najbolje domače proizvode te vrste. Dobivati se po vseh trgovinah z raglednicami; vsaki je cena 10 kr. ali 20 vinarjev.

— Nezgode. Ivan Štempihar, kamnoški vajenec pri Vincencu Čamerniku, se je včeraj popoludne ponesrečil. Prenašal je še z jednim drugim vajencem kamenje na nosilnici. Ko sta se hotela odpočiti, postavila sta nosilnico s kamenjem na tla, in Štempihar je bil tako neroden, da je dobil desno roko pod nosilnico. Zmečkal mu je štiri prste in so ga morali prepeljati v deželno bolnico. — Luka Čat, kamnoški vajenec pri Feliksu Tomanu pa je pri prevažanju kamnja padel in si je najbrže zlomil nogo. Tudi on se je prepeljal v bolnico.

— Kamnje lučala sta včeraj zvečer na prostoru Knežjega dvorca v Vegove ulice dva fanta. Jeden kamen je priletel na Marijo Terčekovo in jo poškodoval.

— Kaznovana tata konj. 18letni Jožef Strniša iz Benečije pri Trebnem je početkom leta ukradel v Blanci na Spodnjem Štajerskem par konj in voz ter vse skupaj v družbi očeta prodal na Kranjskem. Oče in sin sta bila v Celju te dni obsojena, in sicer oče na dve leti, sin pa na 15 mesecov poostrene ječe.

— Požar. 21. t. m. zvečer je pogorela v Gornji vasi pri Kočevju kajža Matije Maušera do tal. Gasilno društvo iz Srednje vasi je ogenj omejilo. Škode je za 2000 kron.

— Kaznovana neprevidnost. Iz Opatije se nam piše: Te dni se je tukaj primerila dogodba, ki obuja veliko smeha. Neki gospod, imenujmo ga A., je prikel trgovca B., da se je ta napram nekemu gospodu C. o njem jako nečastno izrazil. Trgovec B. je zatrjeval slovesno, da tega nikdar ni storil in se naposled z g. A. domenil, da pokličeta g. C., da se stvar pojashi. Tako se je tudi zgodilo. Vsi trije se šli v neki hotel in začela se je razprava. Gospod C. je z vso odločnostjo trdil, da mu je g. B. dotične, za gosp. A. nečastne besede rek, dočim je g. B. to ravno tako odločno tajil. Beseda prinese besedo, pes pa kost — pravi star pregovor. Tako tudi tu. Beseda je prinesla besedo, oba gospoda sta se razgrela in naposled je g. C. ponudil g. B. zaušnico. Posledica tega je bilo, da je g. B. vdaril g. D., da sta se oba gospoda sposprijela in se tepla, kar se je dalo. Potem sta se razšla. A zdaj pride najlepše. Dobro uro po ljutem boju pride g. A. zopet k g. B. in mu sporoči: Zdaj je bil g. C. pri meni in mi je rek, da mu niste vi dotičnih, mene žalečih besed rekli, in da se je zmotil, ko je Vas tega dolžil. Tableau! Ali se je čuditi, če se smeje cela Opatija?

— Pesnik Gabriele d' Annunzio se je tekom zadnjega zasedanja italijanske komore, ko se je skrajna levica z največjo močjo borila proti reakcionarni vladni, pri-družil opoziciji. Pri tej priliki je bilo zanimivo opazovati, kako sodijo reakcionarci umetnike. Talent ne velja tem „poklicanim“ kritičarjem nič, vse pa politično stališče; oni ne sodijo dela, ampak moža po politični simpatiji in antipatiji. Italijanski reakcionarci, ki so doslej slavili d' Annunzio kot bogonadarjenega pesnika, ne najdejo sedaj dosti blata, da ga obmečajo z njim.

Neki list je še nekaj dni, predno se d' Annunzio pridružil levici, pisal: „Gabriele d' Annunzio! Ponos in čast Italije! Knez italijanskih pesnikov... dijamantni kist umetnika... njegove pesmi ciselirana ruda... čudeži sloga... duša Foscola, pero Leopoldijevo, fantazija Ariostova, veličanstvo Mihela Angela“. Teden pozneje pa je pisal isti list o njem: „Obžalovanja vreden slabotnež... človek brez resnobe... plitek salonski brbljavec... ljubljenček histeričnih bab... politična ničla... duševno siromaštvo... uboštvo iznajdbe... zoprna manira...“ To se imenuje pri klerikalcih „pravična kritika, literarno prepršanje in nepristranost.“ Prav kakor pri nas!

* Gorka večerja za vojake. Od 1. januarja 1900. dobe vojaki dvakrat v tednu za večerjo po jedno porcijo konserv, za ostale dni pa po dva novčiča. Ta denar se mora porabiti v to, da vojaki dobe gorko ali kako drugo večerjo.

* Grozodejstvo blaznika. Te dni je zadavil nakrat zblaznili cevkveni ključar Ivan Finkbeiner v Operpalu pri Stuttgartu svojega 14letnega in dvaletnega sina. Žena in pet otrok mu je komaj ušlo. S svojo mater pa je blaznik davil tako dolgo, da je omedela. Finkbeiner je bil sila pobožen človek in je znored iz samega pobožnjaštva. Sedaj pravi, da je hotel darovati svojo rodbino Bogu.

* Boj dveh družin. Družini Bozzi in Rugioni pri Putignanu pri Pizi sta se sovražili kakor Montecchi in Capuleti v znani Shakespearovi žaloigri. Vedno sta se prepriali in pretepalni. V velikonočnih praznikih sta se rodbini sešli slučajno v neki gostilni, a po kratkem prepiru so Ruglioniji odšli. Bozziji pa s tem niso bili zadovoljni ter so začeli hišo Ruglionijev oblegati. Najmlajša Bozzija, 11letni Giuseppe in 10letni Lionello sta metala kamenje ter pobila vsa okna. Potem so vdrli vrata in v hiši se je začel pravi boj. Prvi je padel Uliasse Rugioni. Kroglja mu je predrala srce, potem 18letni Evgenio Rugioni, kateri je bil zadet v pljuča. Leonildi Rugioni so s srhom prerezali vrat in na starega Attilia se je vrgel 11letni Giuseppe Bozzi in mu zabodel nož v telo. Tako so bili ubiti vsi ruglioniji. Bozziji pa so sedaj vsi v ječi.

Književnost.

— Jos. Stritarja zbrani spisi. Izšel je VII. zvezek z dodatnimi spisi, pesnimi, soneti, pismi, eseji in drama „Logarjevi“. Cena zvezka je 5 kron, v platnu 6 kron 40 vin. v polukožnem vezu 7 K. Poština 20 vin. Zvezek ima 388 stranih ter je tiskan na posebno finem papirju in z jako lepimi črkami. Naroča se pri založniku Kleinmayr Bambergu in pri vseh slovenskih knjigotrgcih. Več spregovorimo prilično v listku.

Telefonska in brzjavna poročila.

Kamnik 26. aprila. Vzlic vsem zaprekam je danes storil oblubo kot župan moravskega nadučitelja Tomana s svojimi svetovalci.

Dunaj 26. aprila. Trgovec Izrael Araten, kateremu so redovnike v Lvovu skrile hčer Mihalino, je bil danes v avdijenci pri cesarju. Araten je poklenil pred cesarja ter ga prosil pomoči. Cesar ga je vprašal, če je iskal pomoči pri oblastih, in Araten je odgovoril, da je justični minister odredil preiskavo, ki pa je ostala brez uspeha. Cesar je obljubil, da se bo o zadevi sam natančno informiral ter dal oblastom strog ukaz, da vrnejo očetu odvedeno in v neznanem samostanu skrito hčer.

Beligrad 26. aprila. Bivši minister Tavšanović, kateri je v ječi ter je obdolžen goljufije, je vložil ugovor.

Berlin 26. aprila. Knez Konstantin Konstantinovič bode o priliki proglašenja polnoletnosti nemškega prestolonaslednika zastopal ruskega carja.

Madrid 26. aprila. V bližini Barcelone so našli veliko skladische orožja, 500 pušk in bajonetov, ki so bili namenjeni Karlistom.

London 26. aprila. Mesto Wepener je prost. Buri, okoli 5000 mož, pod poveljstvom generala Deweta, so vzel seboj vse topove in vozove. Nevarni so jim le konjenički oddelki generala Frencha.

London 26. aprila. Roberts javlja iz Bloemfonteina, da so Buri obleganje mesta Wepener opustili ter se mu umaknili v severovzhodni smeri.

London 26. aprila. „Temps“ javlja 25. t. m., da so se umaknili Buri v smeri proti Ladybrandu. Angleži jih ne preganjajo.

Washington 26. aprila. General Otis javlja, da je padlo v bojih, ki so se vršili na Filipinu od 15. do 17. t. m., 333 Filipincev in 6 Američanov. Mali boji se dogajajo z vstaši skoraj vsak dan

Poslano.*

Gospodu Fr. Breskvarju, knjigoveškemu mojstru v Ljubljani.

Kaj vas je napotilo v včerajnem poslanem v „Slovencu“ moje ime zlorabit?

Resnica je, Kvas se je pri meni učil knjigoveštva. Šolo imel je ravno isto kot drugi, ki so še pri meni pošteni in spretni delavci. Laž je, da je Kvas imel kot pomočnik le 2 gld. tedenske place. Vplačilna knjiga je vam in vsakemu na razpolago. Kvas je bil slabotnega telesa, malo muhast, a vsled tega težak za učenje, v delavnici pa lepega vedenja. Stanoval je pri starših. Kvas je po svoji lastni odpovedbi vstopil 31. januarja 1898 v vašo knjigoveznično. Po preteklu več ko dveh let name valiti kako odgovornost, in to ste vi, gosp. Breskvar, z imenovanjem mojega imena hoteli doseči, je skrajno nesramno. G. Breskvar, ko bi si moral tako trdo in pošteno kruh služiti kakor ga moram jaz, gotovo bi nadzoroval bolj svoje delavce, in zgodilo bi se težko tako bogoskrunsko dejanje v vaši luknji. Ne bil bi v vaši delavnici naš odrešenik od takih mladih paglavcev preklinjan in sveta cerkev radi posta na tak ostudenogradnja zasramovana. Gospod Breskvar, stopite čez prag moje delavnice in preprate se takoj, da se še senca tacega dejanja tu ne more zgoditi. Gosp. Breskvar, kakor sem rek, vi lahko zaslužite, zato se je to zgodilo. Verjemite narodnemu knjigovezu, da je Bog pravičen. Sicer pa le po pepelu brskajte, saj je še dosti žrjavice!

IV. Bonač.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (831)

Zavarovalne vesti.

„JANUS“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaju, I., Wipplingerstrasse 30.

V I. četrletju 1900. I. vložilo se je 1635 ponudb z zavarovalno svoto okroglih K 4.881 000 —, in se je na podlagi teh ponudb izgotovilo 1362 polic z zavarovalno svoto K 3.683 000 —.

Dohodki I. četrletja iznašali so na premijah in obrestih kapitala K 1.125 000 —, temu nasproti je bilo plačati na zapadilih zavarovalnih svotah K 417.000 —.

Od obstoja zavarovalnice do sedaj se je izplačala svota K 44.168.000 —.

Pojasnila daje ter sprejema ponudbe: generalno zastopstvo za Kranjsko v Ljubljani, Rimska cesta št. 7, II. nadstropje

Jos. Pehani. (827)

Darila.

Uredništvo našega lista je poslal: Gospod Stefan Klun, posestnik v Ljubljani (razen včeraj izkazanih 2 K za Prešernov spomenik) še za družbo sv. Cirila in Metoda 2 K; za učiteljski konvikt v Ljubljani 2 K; za dajško kuhinjo v Kranji 2 K; za podporno zalogu vseučiliščnikov na Dunaju 2 K; za podporno zalogu vseučiliščnikov v Gradcu 2 K. — Živio rodoljubni darovalec!

Svete odvedemo na dotedna mesta.

— 60.000 kron, 15.000 kron in 12.000 kron so glavni dobitki invalidske zahtevne loterije, kateri se izplačajo v gotovem denarju z 20% odbitkom. S tem opominjamo naše castite čitatele, da je I. žrebanje nep

Pri Ervinu Burdych-u, lekarju v Škofji Leki se dobiva (321-22)

ustna voda

z novim antisepikom
katero je sestavil zobozdravnik dr. Rado Frian, katera ohrani zobe zmraj zdrave in bele, ter zamori vsako gnilobo.
Steklenica, zadostajoča za eno leto, stane z kroni, po pošti 2.05 kroni.

Umrli so v Ljubljani:

23. aprila: Neža Ogrin, kotijačeva žena, 46 let, Rimsko cesta št. 21, naduha — Hubert Lavrenčič, železniškega uradnika sin 2½ leta, Križevniške ulice št. 7, vnetje sopil. — Aleksa Marija Mestek, usmiljenka, 27 let, Radeckega cesta št. 11, jetika. — Valentin Mihler, raznalačev sin, 5 mesecev, Hrenove ulice št. 7, kron. vnetje sopil.

Dne 25. aprila: Franc Popp, umir. železniški uradnik, 69 let, Dolenjska cesta št. 40, srčna hiba.

V hiralnici:

23. aprila: N. N., gluhotnema ženska, 50 let, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306.2 m. Srednji sračni tisk 736.0 mm.

Mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Pedvina v %
25.	9. zvečer	728.7	10.2	sl. jug	jasno	00 mm
26.	7. zjutraj	730.4	6.1	sl. vzhod	oblačno	"
"	2. popol.	732.5	8.4	sr. jug	dež	00 mm

Srednja včerajšnja temperatura 10.5°, normale: 11.3°.

Dunajska borza

dne 26. aprila 1900.

Skupni državni dolg v notah	98 K	60 h
Skupni državni dolg v srebru	98	40
Avtirska zlata renta	118	—
Avtirska kronska renta 4%	98	40
Ogrska zlata renta 4%	117	—
Ogrska kronska renta 4%	92	70
Avtro-ogrskie bandne delnice	17	75
Kreditne delnice	733	75
London vista	242	80
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118	35
20 mark	23	65
20 frankov	19	26
Italijanski bankovci	90	82
C. kr. cekini	11	36

Tužnega srca naznanjam vsem srodnikom, prijateljem in znancem prečutno vest, da je naš preljubljeni oče oziroma last in stari oče, gospod

Josip Modic

po kratki in mučni bolezni, previden s svetotajstvji včeraj ob 10. uri zvečer, mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki nepozabnega umrela se bodo v petek jutro ob 9. uri na pokopališče tukajšnje farne cerkve prenesli.

Svete maše zadušnice darovale se bodo pri tukajšnji farni cerkvi.

Novavas dne 25. aprila 1600.

(830) Žalujoča rodbina Modic.

Svojo špecerijo trgovino

na Starem trgu št. 27 * * * * *

* * * * * opustim 3 današnjim dnem

in bodo odolej samo če imel trgovino

na Dunajski cesti štev. 8

poprej (Schober).

Sahvaljujem se najlepše za dobro izkazano zaupanje in precoim daljnega prijaznega poseta v sedanji trgovini.

Karol Planinšek

Dunajska cesta št. 8 (poprej Schober).

(808-2)

Samo 1 kruna za 3 žrebanja.

Glavni dobitek 60.000 krun, 15.000 krun in 12.000 krun

v gotovem denarju z 20% odtege. (716-8)

Invalidske zahvalne srečke
à 1 kruno.

Srečke priporoča: J. C. MAYER v Ljubljani.

Zadnji mesec.

I. žrebanje: 19. maja 1900.
II. žrebanje: 7. julija 1900.
III. žrebanje: 10. novembra 1900.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavna od dne 1. oktobra 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiš. Ob 12. uri 5 m. po podi osobni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Anaze, Solnograd; čez Klein - Reiffing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Ljubno, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 6. uri 5 m. zjutraj, ob 1. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiš. Ob 5. uri 46 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipiskega, Prague, Francovih varov, Karlovičih varov, Heba, Marijineh varov, Plačna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Aussene, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovičih varov, Heba, Marijineh varov, Plačna, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Lince, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoludne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfesta Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. V oktobru in aprili ob nedeljah in praznikih iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. v Kamnik. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

Hiša

s štirimi sobami in vrtom v Bobovniku pri Kamniku št. 1

se prostovoljno proda.

Več se izve pri lastniku. (828-1)

Stanovanji

jedno s 4 sobami in vsemi pritiklinami v moderni, novozgrajeni vili v Spodnji Šiški št. 107 ter

drugo z 2 sobama in pritiklinami v Koldovskih ulicah št. 34 (Vodnikova hiša) I. nadstropje, kjer se dajo vsa pojasnila.

Obe stanovanji oddasta se s 1. majem tek. l. (792-2)

Prašno olje

kakeršno se uporablja za vpuščanje tal v tovarnah, prodajalnah, kavarneh, restavrantih, bolnišnicah itd.

priporoča (735-6)

1 kg. k 1.20

Adolf Hauptmann, Ljubljana
tovarna oljnatih barv, firneža, laka ter kita.

Stajerska ROGASKA

KISLA VODA Šempelj Styria-vleč SVETOSLAVNA
krepčevalna pijača. Neprekosena zdravilna voda.

Glavna zaloga za Kranjsko:

MIHAEL KASTNER
v Ljubljani. (573-11)

Dve mebljovani sobi

vsaka za sejin s posebnim vhodom (jedna večja z razgledom na Vodnikov trg in jedna manjša) se oddasti takoj v Študentovih ulicah št. 2 v II. nadstropji. — Več se izve istotam. (818-2)

Elegantno stanovanje

s 5 sobami, v pritličju hiše štev. 20 na Bleiweisovi cesti odda se s 1. avgustom. Povprašati je v pisarni F. Supančiča, Rimská cesta št. 20, na dvorišču. (823-2)

Malo rabljeno

Dürkopp-Diana kolo

za dame, najboljše vrste, se po nizki ceni proda. (824-1)

Žargi, Kamnik.

2 lepi konjski staji

se oddasta s 1. majnikom t. l.

Staja suha. Natančneje se pozive v zalogi budjeviškega piva na Marije Teresije cesti št. 2. (798-2)

Na prodaj je malo posestvo

z že poslujočo usnjarijo in popolnoma na novo opravljeno delavnico v nekem večjem trgu ob železnici blizu Ljubljane, in sicer po ceni in po ugodnih plačilnih pogojih takoj, ali pa se tudi dá v najem.

Več se izve v posredovalni pisarni A. Kališ-a na Jurčičevem trgu. (799-2)

Lepo belo apno

sveže žgano, se dobiva po celih vagonih in v manjših porcijsih pri

L. Mašek & Co.

žgalnica apna in premogokop Zabukovce (Buchberg), pošta Petrovče (Petrovitsch) pri Celju. (143-37)

Proda se takoj iz proste roke v Novem mestu

hiša

obstoječa iz 4 sob, 2 kleti, 1 svinjskega hleva in 2 vrtov. Ista stoji poleg novozgrajene justične palade in je tako pripravna za gostilničarski obrt.

Več se pozive pri Karolu Dullerju v Novem mestu. (829-1)

Zaloga lynolejskih preprog.

Originalne tovarniške cene itd.

Spoštovanjem (501-11)

„pri Tončku“.

Vzorci se pošiljajo na zahtevo poštne prosto.

Dunajska izdelovalka oblek za dame

ki je bila kot ravnateljica mnogo let v prvih damskih modnih salonih na Dunaji in tudi v Berolinu, se priporoča častitim damam za izdelovanje najfinjejših in tudi najpriprostejših toalet po zmernih cenah.

Tudi se dame po nizki ceni v kratkem času lahko naučijo risanja vrezkov in izdelovanja oblek po najlažji metodi.

Za prav mnogobrojna naročila se najudaneje priporoča z velespoštvanjem

Antonija Jekel, Emonska cesta št. 10, I. nadstr.

Abonnement na kosilo prav cenu.

Naznanilo.

glasjam si naznanjati p. n. občinstvu, da bodo

dne 1. maja t. l. odprt na novo

hôtel in restaurant „National“ v Ljubljani, na Dunajski cesti.

Sa izborna jedila in najboljše pijače ter pačno potrešbo se bodo okrbeli najčočne.

Sa mnogobrojen obiski prvi z velespoštvanjem